

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	A1-8-804b
	studia niestacjonarne:	-
Nazwa przedmiotu	Style w architekturze i sztuce	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Styles in architecture and art	
Obowiązuje od roku akademickiego	2026/2027	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	ARCHITEKTURA
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Zakres	-
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Konserwacji Zabytków Architektury i Urbani- styki
Koordinator przedmiotu	dr Krzysztof Karbownik
Zatwierdził	prof. dr hab. inż. Grzegorz Świt

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot podstawowy	
Status przedmiotu	Wybieralny	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr VIII
	studia niestacjonarne	-
Wymagania wstępne	-	
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	2	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laborato- rium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	15	15			
	studia niestacjonarne:	-	-	-	-	-

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Zna i rozumie style w architekturze oraz sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych i związanych z architekturą.	A1_W14
	W02	Zna i rozumie style w architekturze na przestrzeni stuleci.	A1_W14
Umiejętności	U01	Potrafi integrować zaawansowaną wiedzę o stylach w architekturze i sztuce w procesie projektowym.	A1_U16
	U02	Potrafi pozyskiwać informacje z właściwie dobranych źródeł w celu wykorzystania ich w procesie projektowym.	A1_U16
	U03	Potrafi rozróżnić style w architekturze i sztuce.	A1_U16
	U04	Potrafi wyodrębnić cechy charakterystyczne dla poszczególnych stylów w architekturze i sztuce.	A1_U16
Kompetencje społeczne	K01	Jest gotów do formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury, ich skompilowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta.	A1_K03
	K02	Jest gotów do rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych.	A1_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	Średniowiecze – styl romański i gotycki; styl mauretański.
	Odrodzenie – styl renesansowy; styl manierystyczny.
	Styl barokowy; styl rokokowy.
	Oświecenie – styl klasyczny i neoklasycystyczny; styl cesarstwa – empire; styl regencji.
	XIX wiek – historyzm – style neo-, i styl arkadkowy.
	Styl secesji w architekturze i sztuce. Arts and Crafts.
	Modernizm – styl międzynarodowy, ekspresjonizm i konstruktywizm. Grupa De Stijl.
	Style narodowe. Styl postmodernistyczny – high-tech, dekonstruktywizm, neomodernizm.
ćwiczenia	Opracowanie prezentacji wybranego średniowiecznego stylu architektonicznego i związanej z nim sztuki. Prezentacja prac studentów wybranego średniowiecznego stylu architektonicznego i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.
	Opracowanie prezentacji wybranego stylu nowożytnego (renesans i manieryzm, barok i rokoko, klasycyzm i neoklasycyzm) i związanej z nim sztuki. Prezentacja prac studentów wybranego nowożytnego stylu architektonicznego i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.
	Opracowanie prezentacji wybranego stylu XIX wieku (historyzm – style neo-, eklektyzm i styl arkadkowy) i związanej z nim sztuki. Prezentacja prac studentów wybranego stylu XIX wieku i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.
	Opracowanie prezentacji wybranego stylu XIX wieku (secesja, Arts and Crafts) i związanej z nim sztuki. Prezentacja prac studentów wybranego stylu XIX wieku i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.

	Opracowanie prezentacji wybranego stylu modernizmu - styl międzynarodowy, ekspresjonizm i konstruktywizm, Grupa De Sijl i związanej z nim sztuki. Prezentacja prac studentów wybranego stylu modernizmu i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.
	Opracowanie prezentacji wybranego stylu: narodowego, postmodernistycznego – high-tech, dekonstruktywizm, neomodernizm. Prezentacja prac studentów wybranego stylu narodowego, postmodernistycznego – high-tech, dekonstruktywizm, neomodernizm. i związanej z nim sztuki, wspólna dyskusja.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne*
W01						X
W02						X
U01						X
U02						X
U03						X
U04						X
K01						X
K02						X

* opracowanie pisemne, prezentacje na zadany temat, aktywność podczas zajęć.

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej oceny dostatecznej z pracy pisemnej.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej oceny dostatecznej z prezentacji związanej z tematyką zajęć.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS												
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne					
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	W	C	L	P	I	W	C	L	P	I	h
		15	15	-	-	-	-	-	-	-	-	
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	34					-					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,36					-					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	16					-					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	0,64					-					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	25					-					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1					-					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50					-					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	2										ECTS

LITERATURA

1. Ałatow M.W.: Historia sztuki, t.1-4, Warszawa 1968.
2. Cole E. (red.): Architektura. Style i detale, Warszawa 2022.
3. Baham R.: Rewolucja w architekturze, Warszawa 1979.
4. Biegański P.: U źródeł architektury współczesnej, Warszawa 1972.
5. Broniewski T.: Historia architektury dla wszystkich, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1990.
6. Jencks Ch.: Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1987.
7. Koch W., Style w architekturze, Warszawa 2005.
8. Pevsner N.: Pionierzy współczesności. Od Williama Morrisa do Waltera Gropiusa, Warszawa 1978.
9. Proksa M.: Powszechne dzieje budownictwa i architektury do końca XVIII wieku (Europa i Bliski Wschód), Rzeszów 2011.
10. Watkin D.: Historia architektury zachodniej, Warszawa 2006.